

Hans Rasmussen: I Ændringsforslagslisten findes under Nr. 479 opført en lille Bevilling paa 10 680 Kr. som Tilskud til Optagelse af den bornholmske Kaolinindustri. Bevillingen knytter sig til en Beslutning, som blev truffet sidste Efteraar. Naar jeg nævner den, er det for det første, fordi jeg ønsker at udtale min Tilfredshed over, at man paa det daværende Tidspunkt gik til at træffe den nævnte Beslutning. Men jeg indrømmer, at det ikke blot er for at udtale min Tilfredshed over denne Beslutning, men ogsaa for at give den Oplysning, at Bevillingen desværre ikke fik nogen videre Betydning; idet den paagældende Virksomhed kort efter blev standset, for det første paa Grund af Frostvejret og senere paa Grund af den store Lockout. Nu er det blevet mig meddelt, at der fra forskellig Side gøres Forsøg paa at faa denne Virksomhed genoptaget. Det er en Virksomhed, der har ikke ringe Betydning, men for hvilken det vil volde store Vanskeligheder at konkurrere med tilsvarende udenlandske Virksomheder. Det, jeg her ønsker at sige, er da dette, at jeg vil udtale Haabet om, at den højterede Handelsminister, for saa vidt de Forhandlinger, der nu er i Færd med at komme i Gang, føres videre, og Forholdene skulde stille sig saaledes, at en Genoptagelse af Virksomheden ikke vil kunne finde Sted uden et Tilskud fra Statens Side, da vil stille sig velvilligt overfor Tanken om en Benyttelse af denne Bevilling, der altsaa ikke hidtil har faaet videre praktisk Betydning, idet Bevillingen var tidsbegrænset. Jeg tilføjer gerne, naar jeg siger dette, at jeg forstaar det — og saaledes forstaar man det sikkert fra alle interesseredes Side — saaledes, at der kun kan være Tale om en midlertidig Støtte, om en Kriseforanstaltning, der i Øjeblikket kan hjælpe ud over de Vanskeligheder, man haaber skal forsvinde inden ret længe.

Jeg vil dernæst gerne have Lov til at sige et Par Ord i Tilknytning til det, der er opført under Ændringsforslag Nr. 483. Der nævnes her en Bevilling til Trykning af en Beretning om Industrien og den økonomiske Krise. Jeg nævner ikke denne Bevilling for at komme ind paa det, som indeholdes i den nævnte Beretning, men benytter Ændringsforslagets Ord for at faa Lejlighed til at gøre opmærksom paa, at der jo i det hele ikke er kommet synderligt ud af de meget omtalte Kriseforanstaltninger. Men er der ikke kommet meget ud af dem, tror jeg dog, man maa have Lov at sige, at hvor det er Staten, der staar som den, der sætter noget i Værk, burde man

kunne antage, at Staten optraadte saaledes, at der i størst mulig Udstrækning toges Hensyn til dansk Erhvervsliv, til dansk Industri. I Forbindelse hermed vil jeg udtale min Beklagelse af det, som er kommet offentligt frem i de sidste Dage med Hensyn til Opførelsen af Statens Forsøgsmejeri, om hvilket Arbejde det meddeles, at man har forbigaaet et Firma, som tilbød at levere dansk Granit til dette Bygningsarbejde, og har foretrukket et Firma, som leverede udenlandsk Granit. Der siges til Undskyldning, at den udenlandske Granit var et Par Tusind Kroner billigere; saa vidt jeg kan skønne, repræsenterede hele den Sum, der er Tale om, ca. 6 pCt. af det samlede Beløb. Det forekommer mig, at denne Forskel er saa ringe, at man kunde have Grund til at vente, at der i et saadant Forhold vilde blive taget Hensyn til den danske Stenindustri, der har haft og fremdeles har store Vanskeligheder at kæmpe med paa Grund af Krisen. Jeg fristes til at sige, at hvis ikke Solidariteten mellem Erhvervene er saa stærk, at man kan se bort fra en Forskel i Pris paa 6 pCt., forekommer denne Solidaritet mig ikke at være ret meget værd.

Hauge: I Finansudvalget har der været afholdt et Samraad med Undervisningsministeren om Tilskud til Børnehjem. Anledningen dertil er, at Odense Kommune har søgt om et Statstilskud til sit Børnehjem, men ikke har kunnet erholde det. Der er paa Finansloven for 1921—22 opført et Beløb paa 562 000 Kr. som Tilskud til Foreninger og Institutioner til Bedste for forældreløse eller enligststillede Børn. Der findes andre Bevillinger til Børn paa Finansloven, men de her nævnte Penge gaar til de almindelige statsanerkendte Børnehjem. Af Bemærkningerne til Finansloven vil det ses, at der paa det Tidspunkt var 86 anerkendte Børnehjem her i Landet, som tilsammen havde 2 300 Børn, det var i alt Fald det normerede Tal. Tilskuddene ydes paa forskellig Vis; der ydes Tilskud til Undervisningen af de 400 af Børnene, hvert af de 86 Hjem fik 500 Kr. i Tilskud, til de 2 300 Børn blev der desuden ydet 200 Kr. pr. Barn, hvilke Poster beløb sig til 527 000 Kr., og saa var der stillet et Beløb til Raadighed for Ministeren til særlig Fordeling.

Disse Penge gaar imidlertid udelukkende til de saakaldte private Børnehjem, medens der ikke ydes noget som helst Statstilskud til kommunale Børnehjem. Jeg vil henlede det høje Tings Opmærksomhed paa det urimelige i dette Forhold, thi der er i Virkeligheden ingen Forskel paa Karak-